

PAPER 11
THE ETERNAL ISLE OF PARADISE

Paradise is the eternal center of the universe of universes and the abiding place of the Universal Father, the Eternal Son, the Infinite Spirit, and their divine co-ordinates and associates. This central Isle is the most gigantic organized body of cosmic reality in all the master universe. Paradise is a material sphere as well as a spiritual abode. All of the intelligent creation of the Universal Father is domiciled on material abodes; hence must the absolute controlling center also be material, literal. And again it should be reiterated that spirit things and spiritual beings are real.

The material beauty of Paradise consists in the magnificence of its physical perfection; the grandeur of the Isle of God is exhibited in the superb intellectual accomplishments and mind development of its inhabitants; the glory of the central Isle is shown forth in the infinite endowment of divine spirit personality -- the light of life. But the depths of the spiritual beauty and the wonders of this magnificent ensemble are utterly beyond the comprehension of the finite mind of material creatures. The glory and spiritual splendor of the divine abode are impossible of mortal comprehension. And Paradise is from eternity; there are neither records nor traditions respecting the origin of this nuclear Isle of Light and Life.

1. THE DIVINE RESIDENCE

Paradise serves many purposes in the administration of the universal realms, but to creature beings it exists primarily as the dwelling place of Deity. The personal presence of the Universal Father is resident at the very center of the upper surface of this well-nigh circular, but not spherical, abode of the Deities. This Paradise presence of the Universal Father is immediately surrounded by the personal presence of the Eternal Son, while they are both invested by the unspeakable glory of the Infinite Spirit.

God dwells, has dwelt, and everlastingly will dwell in this same central and eternal abode. We have always found him there and always will. The Universal Father is cosmically focalized, spiritually personalized, and geographically resident at this center of the universe of universes.

POGLAVLJE 11
VJEČNI OTOK RAJA

RAJ je vječni centar svemira nad svemirima i prebivalište Oca Svih, Vječnog Sina i Beskonačnog Duha, kao i njihovih božanskih suradnika i bića jednakog statusa. Centralni Otok predstavlja najveće organizirano tijelo kozmičke stvarnosti cijelog svemira. Raj predstavlja materijalni planet i duhovno prebivalište. Sva inteligentna bića Oca Svih žive na materijalnim planetima; stoga i apsolutni upravni centar mora biti materijalan, doslovan. I ponovo ističemo da su stvari duha i duhovna bića stvarna.

Materijalna ljepota Raja počiva u izvanrednosti njegovog fizičkog savršenstva; uzvišena intelektualna postignuća i umni razvoj žitelja Božjeg Otoka obznanjuju njegovo veličanstvo; beskonačno obdarenje božanske ličnosti duha -- svjetlo života -- ukazuje na slavu centralnog Otoka. Ali dubine duhovne ljepote i čuda ove veličanstvene cjeline nadilaze domet shvaćanja konačnog uma materijalnih stvorenih bića. Smrtni čovjek nije u stanju shvatiti slavu i duhovnu ljepotu božanskog prebivališta. Raj ima vječnu egzistenciju; ne postoje bilo zapisi ili predanja koja govore o porijeklu ovog centralnog Otoka Svjetla i Života.

1. BOŽANSKO PREBIVALIŠTE

Dok se na Raju se odvijaju mnoge aktivnosti vezane uz administrativnu upravu nad kozmičkim prostranstvima, Raj sa stanovišta stvorenih bića prije svega predstavlja prebivalište Božanstva. Osobna prisutnost Oca Svih počiva na samom centru gornje površine ovog gotovo okruglog ako ne ponešto eliptičnog, prebivališta Božanstava. Rajska prisutnost Oca Svih neposredno obavlja osobna prisutnost Vječnog Sina, dok i Oca i Sina obavlja neizreciva slava Beskonačnog Duha.

Bog živi, živio je i uvijek će živjeti na samom ovom centralnom i vječnom prebivalištu. Tu smo uvijek mogli i uvijek ćemo moći naći Boga. Otac Svih je kozmički usredotočen, duhovno personificiran i zemljopisno prisutan na ovom centru svemira nad svemirima.

We all know the direct course to pursue to find the Universal Father. You are not able to comprehend much about the divine residence because of its remoteness from you and the immensity of the intervening space, but those who are able to comprehend the meaning of these enormous distances know God's location and residence just as certainly and literally as you know the location of New York, London, Rome, or Singapore, cities definitely and geographically located on Urantia. If you were an intelligent navigator, equipped with ship, maps, and compass, you could readily find these cities. Likewise, if you had the time and means of passage, were spiritually qualified, and had the necessary guidance, you could be piloted through universe upon universe and from circuit to circuit, ever journeying inward through the starry realms, until at last you would stand before the central shining of the spiritual glory of the Universal Father. Provided with all the necessities for the journey, it is just as possible to find the personal presence of God at the center of all things as to find distant cities on your own planet. That you have not visited these places in no way disproves their reality or actual existence. That so few of the universe creatures have found God on Paradise in no way disproves either the reality of his existence or the actuality of his spiritual person at the center of all things.

The Father is always to be found at this central location. Did he move, universal pandemonium would be precipitated, for there converge in him at this residential center the universal lines of gravity from the ends of creation. Whether we trace the personality circuit back through the universes or follow the ascending personalities as they journey inward to the Father; whether we trace the lines of material gravity to nether Paradise or follow the insurging cycles of cosmic force; whether we trace the lines of spiritual gravity to the Eternal Son or follow the inward processional of the Paradise Sons of God; whether we trace out the mind circuits or follow the trillions upon trillions of celestial beings who spring from the Infinite Spirit -- by any of these observations or by all of them we are led directly back to the Father's presence, to his central abode. Here is God personally, literally, and actually present. And from his infinite being there flow the flood-streams of life, energy, and personality to all universes.

Mi svi znamo put koji vodi izravno do Oca Svih. Zahvaljujući velikoj udaljenosti i ogromnom međuprostoru, ljudska bića nisu u stanju shvatiti više pojmova koji se tiču božanskog prebivališta, ali ona bića koja mogu shvatiti značenje ovih ogromnih daljina poznaju lokaciju Božjeg prebivališta jednako pouzdano i doslovno kao što vi poznajete lokaciju Njujorka, Londona, Rima i Singapura, gradova koji imaju jasnu zemljopisnu poziciju na Urantiji. Uz pomoć broda, zemljopisne karte i kompasa, svaki vješti moreplovac s lakoćom može pronaći ova mjesta. Isto tako, uz nešto vremena i putničkih sredstava, neophodnog duhovnog postignuća i prikladnog vodiča, mogli bi ste putovati svemirom za svemirom i krugom za krugom, kroz zvjezdana carstva prema unutrašnjosti svemira, sve dok ne stignete do centralnog sjaja duhovne slave Oca Svih. Da imate sve što je potrebno za ovakvo putovanje, mogli bi ste naći osobnu prisutnost Boga smještenu na sveopćem centru jednako kao što možete naći udaljene gradove smještene na vašem planetu. To što osobno niste imali prilike posjetiti ove gradove ne znači da oni ne postoje. To što je vrlo mali broj kozmičkih stvorenja uspio naći Boga koji živi na Raju ni u najmanjoj mjeri ne opovrgava bilo stvarnost njegove egzistencije ili aktualnost njegove duhovne osobe smještene na sveopćem centru.

Otac se uvijek nalazi na ovom centralnom mjestu. Kad bi Bog napustio Raj nastupio bi opći kaos, kako ovo centralno božansko prebivalište predstavlja sjecište kozmičkih linija gravitacije koje se protežu do samih granica tvorevine. Bilo da putujemo svemirom slijedeći krug ličnosti ili da pratimo uspinjuće ličnosti koje se kreću unutra prema Ocu; bilo da slijedimo linije materijalne gravitacije nižeg Raja ili da pratimo uviruće cikluse kretanja kozmičke sile; bilo da slijedimo linije duhovne gravitacije Vječnog Sina ili da pratimo sve centralnije redove Rajskih Sinova Boga; bilo da slijedimo krugove uma ili da pratimo bilijune za bilijunima nebeskih bića koja potječu od Beskonačnog Duha -- bilo kojim putem da pođemo, stići ćemo izravno do Očeve prisutnosti, do njegovog centralnog prebivališta. Bog je ovdje osobno, doslovno i aktualno prisutan. I iz njegovog beskonačnog bića izviru struje života, energije i ličnosti koje zatim putuju u sve svemire.

2. NATURE OF THE ETERNAL ISLE

Since you are beginning to glimpse the enormousness of the material universe discernible even from your astronomical location, your space position in the starry systems, it should become evident to you that such a tremendous material universe must have an adequate and worthy capital, a headquarters commensurate with the dignity and infinitude of the universal Ruler of all this vast and far-flung creation of material realms and living beings.

In form Paradise differs from the inhabited space bodies: it is not spherical. It is definitely ellipsoid, being one-sixth longer in the north-south diameter than in the east-west diameter. The central Isle is essentially flat, and the distance from the upper surface to the nether surface is one tenth that of the east-west diameter.

These differences in dimensions, taken in connection with its stationary status and the greater out-pressure of force-energy at the north end of the Isle, make it possible to establish absolute direction in the master universe.

The central Isle is geographically divided into three domains of activity:

1. Upper Paradise.
2. Peripheral Paradise.
3. Nether Paradise.

We speak of that surface of Paradise which is occupied with personality activities as the upper side, and the opposite surface as the nether side. The periphery of Paradise provides for activities that are not strictly personal or nonpersonal. The Trinity seems to dominate the personal or upper plane, the Unqualified Absolute the nether or impersonal plane. We hardly conceive of the Unqualified Absolute as a person, but we do think of the functional space presence of this Absolute as focalized on nether Paradise.

The eternal Isle is composed of a single form of materialization -- stationary systems of reality. This literal substance of Paradise is a homogeneous organization of space potency not to be found elsewhere in all the wide universe of universes. It has received many names in different universes, and the Melchizedeks of Nebadon long since named it absolutum. This Paradise source material is neither dead nor alive; it is the original

2. PRIRODA VJEČNOG OTOKA

Kako ste već počeli promatrati golemo prostranstvo materijalnog svemira vidljivo s vaše astronomske pozicije, treba vam biti jasno da tako ogroman materijalni svemir mora imati adekvatan centar, središte koje odgovara dostojanstvu i beskonačnosti univerzalnog Vladara cijele ove velike i prostrane tvorevine materijalnih domena i živih bića.

Raj se po fizičkom obličju dosta razlikuje od naseljenih nebeskih tijela. On ima jasno uočljivu eliptičnost, kako je sjeverno-južni promjer jednu šestinu dulji od istočno-zapadnog. Centralni Otok je u biti ravan i udaljenost između dvaju površina iznosi jednu desetinu istočno-zapadnog promjera.

Zahvaljujući ovim dimenzijskim specifikacijama kao i stacionarnosti Rajskog otoka i višem pritisku sile-energije na njegovom sjevernom kraju, uspostavlja se apsolutni smjer glavnog svemira.

Centralni Otok je zemljopisno podijeljen u tri domene aktivnosti:

1. Gornji Raj.
2. Periferni Raj.
3. Donji Raj.

Onu površinu Raja na kojoj žive i djeluju ličnosti nazivamo gornjom, dok suprotnu površinu nazivamo donjom. Na spoljašnjoj ili perifernoj strani Raja teku one aktivnosti koje nisu bilo potpuno osobne ili potpuno neosobne. Trojstvo naočigled dominira osobnom ili gornjom ravni, dok Bezuvjetni Apsolut upravlja donjom ili neosobnom ravni. Dok nam je teško predočiti Bezuvjetni Apsolut kao osobu, vjerujemo da je funkcionalna prostorna prisutnost ovog Apsoluta usredotočena na donjem Raju.

Vječni Otok obuhvaća samo jedan oblik materijalizacije -- stacionarne sustave stvarnosti. Ova doslovna Rajska materija predstavlja homogenu organizaciju prostorne potencijalnosti koja se ne može naći bilo gdje drugdje u cijelom prostranom svemiru nad svemirima. Dok u različitim svemirima ova materija nosi mnoga različita imena, nebadonski Melkizedeci već dugo nazivaju ovaj materijal apsolutumom. Ovaj izvorni

nonspiritual expression of the First Source and Center; it is Paradise, and Paradise is without duplicate.

It appears to us that the First Source and Center has concentrated all absolute potential for cosmic reality in Paradise as a part of his technique of self-liberation from infinity limitations, as a means of making possible subinfinite, even time-space, creation. But it does not follow that Paradise is time-space limited just because the universe of universes discloses these qualities. Paradise exists without time and has no location in space.

Roughly: space seemingly originates just below nether Paradise; time just above upper Paradise. Time, as you understand it, is not a feature of Paradise existence, though the citizens of the central Isle are fully conscious of nontime sequence of events. Motion is not inherent on Paradise; it is volitional. But the concept of distance, even absolute distance, has very much meaning as it may be applied to relative locations on Paradise. Paradise is nonspatial; hence its areas are absolute and therefore serviceable in many ways beyond the concept of mortal mind.

3. UPPER PARADISE

On upper Paradise there are three grand spheres of activity, the Deity presence, the Most Holy Sphere, and the Holy Area. The vast region immediately surrounding the presence of the Deities is set aside as the Most Holy Sphere and is reserved for the functions of worship, trinitization, and high spiritual attainment. There are no material structures nor purely intellectual creations in this zone; they could not exist there. It is useless for me to undertake to portray to the human mind the divine nature and the beauteous grandeur of the Most Holy Sphere of Paradise. This realm is wholly spiritual, and you are almost wholly material. A purely spiritual reality is, to a purely material being, apparently nonexistent.

While there are no physical materializations in the area of the Most Holy, there are abundant souvenirs of your material days in the Holy Land sectors and still more in the reminiscent historic areas of peripheral Paradise.

The Holy Area, the outlying or residential region, is divided into seven concentric zones. Paradise is sometimes called "the Father's House" since it is his eternal

materijal Raja nije bilo živ niti neživ; ovo je izvorni neduhovni izražaj Prvog Izvora i Centra; ovo je Raj i Raj je jedan jedini.

Prvi Izvor i Centar naočigled usmjerava sav apsolutni Rajski potencijal za proizvodnju kozmičke stvarnosti kao dio vještine samooslobođenja od ograničenja beskonačnosti, kao metodu koja omogućuje postojanje podbeskonačne, čak vremensko-prostorne, tvorevine. Ali ovo ne znači da je Raj ograničen u vremensko-prostornom smislu jedino zato što je to slučaj sa svemirom nad svemirima. Raj postoji bez vremena i bez položaja u prostoru.

Grubo rečeno: Izgleda da prostor počinje postojati neposredno ispod donjeg Raja, dok vrijeme počinje postojati neposredno iznad gornjeg Raja. Dok vrijeme, kako ga vi shvaćate, nije obilježje Rajske egzistencije, žitelji centralnog Otoka imaju svijest o nevremenskom slijedu događaja. Kretanje nije obilježje Raja; ono je proizvoljno. Udaljenost, međutim, čak i apsolutna udaljenost, predstavlja vrlo bitan koncept koji često obilježava odnos između relativnih lokacija Raja. Raj je bezprostoran; on ima apsolutna prostranstva i stoga može služiti na više načina koji doslovce nadilaze shvaćanje smrtničkog uma.

3. GORNJI RAJ

Na gornjem Raju postoje slijedeće tri velike domene aktivnosti -- prisutnost Božanstva, Najsvetija Domena i Sveta Oblast. Ogromno prostranstvo koje neposredno obavlja prisutnost Božanstava postoji kao Najsvetija Domena rezervirana za obožavanje, potrojstvo i visoko duhovno postignuće. U ovom području ne postoje materijalne građevine niti potpuno intelektualne tvorevine; one tu ne bi mogle postojati. Uzaludu je pokušati predočiti ljudima božansku narav i prekrasno veličanstvo Najsvetije Domene Raja. Dok je ovo područje je posve duhovno, vi ste gotovo posve materijalni. Sa stanovišta posve materijalnih bića, posve duhovne stvarnosti djeluju nepostojeće.

Dok u cijelom području Najsvetije Domene ne postoje nikakvi oblici fizičke materijalizacije, u sektorima Svete Zemlje, a naročito na perifernim oblastima Raja, postoji mnoštvo uspomena na dane vašeg materijalnog života.

Sveta Oblast koja predstavlja spoljašnje ili stambeno područje, sadrži sedam koncentričnih zona. Raj se često nosi naziv "Očeve kuće," kako je na njemu smješteno

residence, and these seven zones are often designated "the Father's Paradise mansions." The inner or first zone is occupied by Paradise Citizens and the natives of Havona who may chance to be dwelling on Paradise. The next or second zone is the residential area of the natives of the seven superuniverses of time and space. This second zone is in part subdivided into seven immense divisions, the Paradise home of the spirit beings and ascendant creatures who hail from the universes of evolutionary progression. Each of these sectors is exclusively dedicated to the welfare and advancement of the personalities of a single superuniverse, but these facilities are almost infinitely beyond the requirements of the present seven superuniverses.

Each of the seven sectors of Paradise is subdivided into residential units suitable for the lodgment headquarters of one billion glorified individual working groups. One thousand of these units constitute a division. One hundred thousand divisions equal one congregation. Ten million congregations constitute an assembly. One billion assemblies make one grand unit. And this ascending series continues through the second grand unit, the third, and so on to the seventh grand unit. And seven of the grand units make up the master units, and seven of the master units constitute a superior unit; and thus by sevens the ascending series expands through the superior, supersuperior, celestial, supercelestial, to the supreme units. But even this does not utilize all the space available. This staggering number of residential designations on Paradise, a number beyond your concept, occupies considerably less than one per cent of the assigned area of the Holy Land. There is still plenty of room for those who are on their way inward, even for those who shall not start the Paradise climb until the times of the eternal future.

4. PERIPHERAL PARADISE

The central Isle ends abruptly at the periphery, but its size is so enormous that this terminal angle is relatively indiscernible within any circumscribed area. The peripheral surface of Paradise is occupied, in part, by the landing and dispatching fields for various groups of spirit personalities. Since the nonpervaded-space zones nearly impinge upon the periphery, all personality transports destined to Paradise land in these regions. Neither upper nor nether Paradise is approachable by transport supernaphim or other types of space traversers. Očevo vječno prebivalište i ovih sedam zona često nose naziv "Očevo Rajsko prebivalište."

Na unutarnjoj ili prvoj zoni žive Državljeni Raja i bića havonskog porijekla koja trenutačno žive na Raju. Na slijedećoj ili drugoj zoni je smještno stambeno područje gdje žive bića iz sedam nadsvemira vremena i prostora. Jedan dio ove druge zone obuhvaća sedam golemih dijelova na kojima žive bića duha i uzlazna stvorena bića iz svemira evolutivnog napretka. Dok svaki od ovih sektora isključivo djeluje u cilju dobrobiti i napredovanja ličnosti pojedinačnih nadsvemira, blagodati ovih prostranstava daleko nadilaze potrebe bića koja trenutačno žive u sedam nadsvemira.

Svaki od sedam sektora Raja je dalje podjeljen u stambene jedinice koje služe kao prebivalište jednom milijunu proslavljenih individualnih radnih grupa. Tisuću ovakvih jedinica tvore jedno odjeljenje. Stotinu tisuća odjeljenja tvore duhovnu zajednicu. Deset milijuna duhovnih zajednica čine općinu. Milijarda općina čini jednu veliku skupinu. I ovaj se uzlazni slijed nastavlja kroz sedam velikih skupina. Sedam velikih skupina grade jednu glavnu skupinu, dok sedam glavnih skupina grade najvišu skupinu; i tako se u sedmočlanim koracima ovaj slijed proteže kroz višnje, nadvišnje, nebeske, nadnebeske i vrhovne jedinice. Ali čak ni ove skupine ne pokrivaju cijeli prostor. Ovaj iznenađujući broj stambenih odjeljenja Raja, broj koji nadilazi vaše sposobnosti shvaćanja, prekriva znatno manje od jednog procenta doznačenog područja Svete Zemlje. Još uvijek postoji mnogo prostora za one koji putuju prema srcu svemira, čak i one koji neće započeti putovanje prema Raju sve do vječne budućnosti.

4. PERIFERNI RAJ

Dok se centralni otok Raja iznenadno završava na periferiji, on je toliko velik da se ovaj terminalni kut ne može vidjeti s graničnog područja. Perifernu površinu Raja djelomično zauzimaju pristajališta i otpremna polja različitih grupa ličnosti duha. Kako područja neprožetog prostora gotovo zalaze na samu površinu periferije, ova područja služe iskrcavanju ličnosti koje dolaze na Raj. Ni donji niti gornji Raj nije dostupan prijevoznim serafima ili drugim tipovima prostornih putnika.

The Seven Master Spirits have their personal seats of power and authority on the seven spheres of the Spirit, which circle about Paradise in the space between the shining orbs of the Son and the inner circuit of the Havona worlds, but they maintain force-focal headquarters on the Paradise periphery. Here the slowly circulating presences of the Seven Supreme Power Directors indicate the location of the seven flash stations for certain Paradise energies going forth to the seven superuniverses.

Here on peripheral Paradise are the enormous historic and prophetic exhibit areas assigned to the Creator Sons, dedicated to the local universes of time and space. There are just seven trillion of these historic reservations now set up or in reserve, but these arrangements all together occupy only about four per cent of that portion of the peripheral area thus assigned. We infer that these vast reserves belong to creations sometime to be situated beyond the borders of the present known and inhabited seven superuniverses.

That portion of Paradise which has been designated for the use of the existing universes is occupied only from one to four per cent, while the area assigned to these activities is at least one million times that actually required for such purposes. Paradise is large enough to accommodate the activities of an almost infinite creation.

But a further attempt to visualize to you the glories of Paradise would be futile. You must wait, and ascend while you wait, for truly, "Eye has not seen, nor ear heard, neither has it entered into the mind of mortal man, the things which the Universal Father has prepared for those who survive the life in the flesh on the worlds of time and space."

5. NETHER PARADISE

Concerning nether Paradise, we know only that which is revealed; personalities do not sojourn there. It has nothing whatever to do with the affairs of spirit intelligences, nor does the Deity Absolute there function. We are informed that all physical-energy and cosmic-force circuits have their origin on nether Paradise, and that it is constituted as follows:

1. Directly underneath the location of the Trinity, in the central portion of nether Paradise, is the unknown and unrevealed Zone of Infinity.

Dok Sedam Glavnih Duhova imaju osobna sjedišta moći i autoriteta na sedam planeta Duha koji kruže oko Raja u prostoru između sjajnih krugova Sina i unutarnjeg kruga havonskih svjetova, njihov glavni centar usredotočenja sile počiva na periferiji Raja. Ovdje Sedam Vrhovnih Upravitelja Duha koji polako kruže oko periferije označavaju lokaciju sedam blistavih stanica određenih rajskih energija koje putuju prema sedam nadsvemira.

Ovdje na perifernom Raju postoje golemi povijesni i proročki izložbeni saloni posvećeni Sinovima Stvoriteljima i njihovim lokalnim svemirima vremena i prostora. Dok se danas jedino sedam bilijuna ovih povijesnih rezervacija nalazi pod operacijom ili rezervacijom, ovaj aranžman zauzima jedino četiri posto trenutačno doznačenog perifernog područja. Pretpostavljamo da ove goleme rezervacije pripadaju tvorevini koja treba biti izgrađena izvan granica sedam poznatih i naseljenih svemira.

Od onog dijela Raja koji je doznačen za upotrebu postojećih svemira trenutačno se koristi jedan do četiri posto, dok je područje koje je rezervirano za ove aktivnosti najmanje milijun puta veće od onog što bi bilo potrebno za ovakve aktivnosti. Na Raju ima dovoljno prostora za gotovo beskonačnu tvorevinu.

Ali bilo bi beskorisno dalje pokušavati predočiti Rajsku slavu ljudskim očima. Morate čekati i uzlaziti pri ovom čekanju, jer istina da, "Uho nijedno nije slušalo, oko nijedno nije vidjelo, što Otac Svih pripravi onima koji prežive tjelesni život na svjetovima vremena i prostora."

5. DONJI RAJ

Što se tiče nižeg Raja, poznato nam je jedino ono što je obznanjeno; ličnosti onamo ne mogu putovati. Ovo područje nema veze s poslovima inteligencija duha i ovdje nema djelovanja Božanstva Apsoluta. Čuli smo da svi krugovi fizičke energije i kozmičke sile vuku porijeklo s nižeg Raja i da se sastoji od slijedećeg:

1. Ispod samog Trojstva, u centralnom dijelu nižeg Raja, počiva nepoznata i neobznanjena Zona Beskonačnosti.

2. This Zone is immediately surrounded by an unnamed area.

3. Occupying the outer margins of the under surface is a region having mainly to do with space potency and force-energy. The activities of this vast elliptical force center are not identifiable with the known functions of any triunity, but the primordial force-charge of space appears to be focalized in this area. This center consists of three concentric elliptical zones: The innermost is the focal point of the force-energy activities of Paradise itself; the outermost may possibly be identified with the functions of the Unqualified Absolute, but we are not certain concerning the space functions of the mid-zone.

The inner zone of this force center seems to act as a gigantic heart whose pulsations direct currents to the outermost borders of physical space. It directs and modifies force-energies but hardly drives them. The reality pressure-presence of this primal force is definitely greater at the north end of the Paradise center than in the southern regions; this is a uniformly registered difference. The mother force of space seems to flow in at the south and out at the north through the operation of some unknown circulatory system which is concerned with the diffusion of this basic form of force-energy. From time to time there are also noted differences in the east-west pressures. The forces emanating from this zone are not responsive to observable physical gravity but are always obedient to Paradise gravity.

The mid-zone of the force center immediately surrounds this area. This mid-zone appears to be static except that it expands and contracts through three cycles of activity. The least of these pulsations is in an east-west direction, the next in a north-south direction, while the greatest fluctuation is in every direction, a generalized expansion and contraction. The function of this mid-area has never been really identified, but it must have something to do with reciprocal adjustment between the inner and the outer zones of the force center. It is believed by many that the mid-zone is the control mechanism of the midspace or quiet zones which separate the successive space levels of the master universe, but no evidence or revelation confirms this. This inference is derived from the knowledge that this mid-area is in some manner related to the functioning of the nonpervaded-space mechanism of the master universe.

2. Ovu Zonu neposredno opasava određeno bezimeno područje.

3. Spoljašnje dijelove donje površine zaokuplja područje prvenstveno posvećeno potenciji prostora i energetske sile. Dok se aktivnosti ovog golemog eliptičkog centra sile ne mogu poistovijetiti s djelovanjima ni jednog poznatog trojedinstva, ovo mjesto naočigled služi usredotočenju provodne energetske sile. Ovaj centar obuhvaća tri eliptička područja: U centru počiva fokus energetske sile aktivnosti samog Raja; dok se spoljašnji dijelovi mogu poistovijetiti s djelovanjem Bezuvjetnog Apsoluta, nismo sigurni u pogledu prostornih djelatnosti međupodručja.

Unutarnje područje ovog centra sile naočigled djeluje kao golemo srce koje svojim otkucajima usmjerava struje spoljašnjih granica fizičkog prostora. Dok usmjerava i modificira energetske sile, teško se može reći da ih tjera. Stvarnost prisutnosti i pritiska ove prvotne sile definitivno djeluje snažnije na sjevernom kraju rajskog centra nego na južnom; razlika se osjeća u svim dijelovima. Materinska sila prostora uvire na južnom i izvire na sjevernom kraju zahvaljujući djelovanju nekog nepoznatog optjecajnog sistema zaduženog za razlijevanje ovog osnovnog oblika energetske sile. S vremena na vrijeme moguće je osjetiti razliku u istočno-zapadnom pritisku. Sile koje izvire iz ovog područja ne reaguju na uočljivu fizičku gravitaciju, već jedino slijede gravitaciju Raja.

Ovo područje neposredno okružuje međuprostor centra sile. Ova međuzona djeluje statično izuzev što se širi i skuplja kroz tri kruga aktivnosti. Najslabiji otkucaji djeluju u istočnozapadnom smjeru, nešto snažniji u sjeveroistočnom, dok se najveća fluktuacija može osjetiti u svim smjerovima, kao dio općeg širenja i skupljanja. Djelovanje ovog međupodručja nikad nije bilo potpuno identificirano, ali mora biti povezano s recipročnim usklađenjem između unutarnjih i spoljašnjih područja centra sile. Dok mnogi vjeruju da međupodručje predstavlja kontrolni mehanizam međuprostora ili mirnih zona koje dijele prostorne razine glavnog svemira, nemamo dokaza ili otkrivenja koje može potvrditi ovu tvrdnju. Ovaj zaključak počiva na ideji da ovo međupodručje na neki način stoji u vezi s djelovanjem mehanizma neprožetog prostora glavnog svemira.

The outer zone is the largest and most active of the three concentric and elliptical belts of unidentified space potential. This area is the site of unimagined activities, the central circuit point of emanations which proceed spaceward in every direction to the outermost borders of the seven superuniverses and on beyond to overspread the enormous and incomprehensible domains of all outer space. This space presence is entirely impersonal notwithstanding that in some undisclosed manner it seems to be indirectly responsive to the will and mandates of the infinite Deities when acting as the Trinity. This is believed to be the central focalization, the Paradise center, of the space presence of the Unqualified Absolute.

All forms of force and all phases of energy seem to be encircuited; they circulate throughout the universes and return by definite routes. But with the emanations of the activated zone of the Unqualified Absolute there appears to be either an outgoing or an incoming -- never both simultaneously. This outer zone pulsates in agelong cycles of gigantic proportions. For a little more than one billion Urantia years the space-force of this center is outgoing; then for a similar length of time it will be incoming. And the space-force manifestations of this center are universal; they extend throughout all pervadable space.

All physical force, energy, and matter are one. All force-energy originally proceeded from nether Paradise and will eventually return thereto following the completion of its space circuit. But the energies and material organizations of the universe of universes did not all come from nether Paradise in their present phenomenal states; space is the womb of several forms of matter and prematter. Though the outer zone of the Paradise force center is the source of space-energies, space does not originate there. Space is not force, energy, or power. Nor do the pulsations of this zone account for the respiration of space, but the incoming and outgoing phases of this zone are synchronized with the two-billion-year expansion-contraction cycles of space.

6. SPACE RESPIRATION

We do not know the actual mechanism of space respiration; we merely observe that all space alternately contracts and expands. This respiration affects both the horizontal extension of pervaded space and the vertical extensions of unpervaded space which exist in the vast space reservoirs above and

Spoljašnja zona predstavlja najveće i najaktivnije od tri koncentrična i eliptička pojasa neidentificiranog potencijala. Ovo je područje nezamislivih aktivnosti, centar kruga zračenja koja izviru u svim smjerovima prema najudaljenijim granicama sedam svemira pa i dalje, kako bi prekrili ogromne i neshvatljive domene spoljašnjeg prostora. Ova prostorna prisutnost ima posve neosobnu narav, premda na neki neobznanjeni način neizravno reagira na volju i mandate beskonačnih Božanstava koja djeluju kao Trojstvo. Mnogi smatraju da ovo predstavlja centralno usredotočenje, centar Raja, prostorne prisutnosti Bezuvjetnog Apsoluta.

Naočigled svi oblici sile i sve faze energije ulaze u sastav kruga; oni kruže širom svemira i stižu natrag utvrđenim stazama. Ali kad je riječ o zračenjima aktivirane zone Bezuvjetnog Apsoluta, sila i energija na smjenu izlaze i ulaze -- nikad istovremeno. Ova spoljašnja zona pulsira u stoljećnom ciklusu gigantskih proporcija. Tijekom malo više od milijarde Urantija godina prostorna sila izvire iz ovog centra; nakon toga u sličnom razdoblju nastavlja uvirati. Ispoljenja prostorne sile ovog centra imaju univerzalnu narav; ona idu širom cijelog prostora koji može biti prožet.

Cjelokupna fizička sila, energija i materija djeluju kao jedno. Cjelokupna energetska sila izvire iz donjeg Raja gdje se s vremenom vraća po upotpunjenju prostornog kruga. Ali ne može se reći da sve energije i materijalne organizacije svemira nad svemirima izviru iz nižeg Raja u svojim trenutačnim pojavnim stadijima; prostor predstavlja maternicu više oblika materije i pramaterije. Premda spoljašnja zona rajskog centra sile predstavlja izvor prostornih energija, prostor ne vuče porijeklo iz ovog izvora. Prostor nije sila, energija ili moć. Pulsacije ove zone ne objašnjavaju respiraciju prostora, dok ulazne i izlazne faze ove zone djeluju u sinhronizaciji sa ciklusima širenja i skupljanja koji pojedinačno traju dvije bilijarde godina.

6. RESPIRACIJA PROSTORA

Ne poznajemo aktualni mehanizam respiracije prostora; jedino možemo primijetiti da se sav prostor naizmjenice skuplja i širi. Ova respiracija zahvaća horizontalno širenje prožetog prostora kao i vertikalno širenje neprožetog prostora koji postoji u golemim prostornim rezervoarima iznad i ispod Raja.

below Paradise. In attempting to imagine the volume outlines of these space reservoirs, you might think of an hourglass.

As the universes of the horizontal extension of pervaded space expand, the reservoirs of the vertical extension of unpervaded space contract and vice versa. There is a confluence of pervaded and unpervaded space just underneath nether Paradise. Both types of space there flow through the transmuting regulation channels, where changes are wrought making pervadable space nonpervadable and vice versa in the contraction and expansion cycles of the cosmos.

"Unpervaded" space means: unpervaded by those forces, energies, powers, and presences known to exist in pervaded space. We do not know whether vertical (reservoir) space is destined always to function as the equipoise of horizontal (universe) space; we do not know whether there is a creative intent concerning unpervaded space; we really know very little about the space reservoirs, merely that they exist, and that they seem to counterbalance the space-expansion-contraction cycles of the universe of universes.

The cycles of space respiration extend in each phase for a little more than one billion Urantia years. During one phase the universes expand; during the next they contract. Pervaded space is now approaching the mid-point of the expanding phase, while unpervaded space nears the mid-point of the contracting phase, and we are informed that the outermost limits of both space extensions are, theoretically, now approximately equidistant from Paradise. The unpervaded-space reservoirs now extend vertically above upper Paradise and below nether Paradise just as far as the pervaded space of the universe extends horizontally outward from peripheral Paradise to and even beyond the fourth outer space level.

For a billion years of Urantia time the space reservoirs contract while the master universe and the force activities of all horizontal space expand. It thus requires a little over two billion Urantia years to complete the entire expansion-contraction cycle.

7. SPACE FUNCTIONS OF PARADISE

Space does not exist on any of the surfaces of Paradise. If one "looked" directly up from the upper surface of Paradise, one

Ako hoćete zamisliti zapreminske konture ovih prostornih rezervoara, možete si predočiti pješčani sat.

Pri horizontalnom širenju prožetog prostora, skupljaju se rezervoari vertikalne ekstenzije neprožetog prostora i obratno. Upravo ispod površine nižeg Raja počiva stijecište prožetog i neprožetog prostora. Oba oblika prostora prolaze kroz preobražajne regulativne kanale koji pretvaraju prostor koji može biti prožet u prostor koji ne može biti prožet i obratno u ciklusima kozmičkog širenja i skupljanja.

"Neprožeti" prostor znači: prostor nije prožet poznatim silama, energijama, moćima i prisutnostima koje postoje u prostoru. Ne znamo da li vertikalni (rezervirani) prostor uvijek treba djelovati u cilju obezbijedenja ravnoteže horizontalnom (kozmičkom) prostoru; ne znamo da li neprožeti prostor predstavlja rezultat stvaralačke namjere; zbilja nismo detaljnije upoznati s rezervoarima prostora, osim što znamo da postoje i da naočigled pružaju protutežu kozmičkim krugovima širenja i skupljanja svemira nad svemirima.

Krugovi prostorne respiracije idu u određenom smjeru kroz više od milijardu godina Urantija vremena. Tijekom jedne faze kozmos raste; za vrijeme druge podilazi kontrakciju. Prožeti prostor trenutno prilazi koncu ekspanzivne faze, dok neprožeti prostor prilazi sredini kontraktivne faze i koliko znamo spoljašnje granice ovih prostornih ekspanzija teoretski stoje na jednakoj udaljenosti od Raja. Rezervoari neprožetog prostora trenutno stoje vertikalno iznad gornjeg Raja i ispod donjeg Raja upravo kao što se prožeti kozmički prostor širi horizontalno od perifernog Raja sve do granica četvrte spoljašnje prostorne razine, pa i dalje od ovog područja.

Tijekom milijardu godina Urantija vremena rezervoari prostora podilaze kontrakciju, dok se glavni svemir i aktivnosti sile cjelokupnog horizontalnog prostora šire. Potrebno je više od dvije milijarde godina Urantija vremena kako bi se upotpunio cijeli ciklus širenja i skupljanja.

7. PROSTORNE FUNKCIJE RAJA

Prostor ne postoji ni na jednoj površini Raja. Ako bi čovjek "pogledao" direktno s gornje površine Raja, "vidio"

would "see" nothing but unpervaded space going out or coming in, just now coming in. Space does not touch Paradise; only the quiescent midspace zones come in contact with the central Isle.

Paradise is the actually motionless nucleus of the relatively quiescent zones existing between pervaded and unpervaded space. Geographically these zones appear to be a relative extension of Paradise, but there probably is some motion in them. We know very little about them, but we observe that these zones of lessened space motion separate pervaded and unpervaded space. Similar zones once existed between the levels of pervaded space, but these are now less quiescent.

The vertical cross section of total space would slightly resemble a Maltese cross, with the horizontal arms representing pervaded (universe) space and the vertical arms representing unpervaded (reservoir) space. The areas between the four arms would separate them somewhat as the midspace zones separate pervaded and unpervaded space. These quiescent midspace zones grow larger and larger at greater and greater distances from Paradise and eventually encompass the borders of all space and completely incapsulate both the space reservoirs and the entire horizontal extension of pervaded space.

Space is neither a subabsolute condition within, nor the presence of, the Unqualified Absolute, neither is it a function of the Ultimate. It is a bestowal of Paradise, and the space of the grand universe and that of all outer regions is believed to be actually pervaded by the ancestral space potency of the Unqualified Absolute. From near approach to peripheral Paradise, this pervaded space extends horizontally outward through the fourth space level and beyond the periphery of the master universe, but how far beyond we do not know.

If you imagine a finite, but inconceivably large, V-shaped plane situated at right angles to both the upper and lower surfaces of Paradise, with its point nearly tangent to peripheral Paradise, and then visualize this plane in elliptical revolution about Paradise, its revolution would roughly outline the volume of pervaded space.

There is an upper and a lower limit to horizontal space with reference to any given location in the universes. If one could move far enough at right angles to the plane of

bi jedino ulazak ili izlazak -- ovog časa ulazak -- neprožetog prostora. Prostor ne dodiruje Raj; jedino nepokretne međuprostorne zone dolaze u kontakt s centralnim Otokom.

Raj ustvari predstavlja relativno nepokretan nukleus relativno mirnih zona koje postoje između prožetog i neprožetog prostora. Dok ove zone zemljopisno djeluju kao relativno produljenje Raja, u njima vjerojatno postoji neka vrsta kretanja. Dok ih vrlo slabo poznajemo, možemo primijetiti da ove zone slabijeg prostornog kretanja odvajaju prožeti i neprožeti prostor. Slične zone su postojale između trenutno manje nepokretnih razina prožetog prostora.

Vertikalno presjecište potpunog prostora djelomično nalikuje malteškom križu, s prožetim (kozmičkim) prostorom na horizontali i neprožetim (rezervnim) prostorom na vertikali. Područje između ove četiri ruke donekle djeluje kao međuprostorna zona koja odvaja prožeti i neprožeti prostor. Ove mirne zone međuprostora sve više rasu sa sve većim i većim daljenostima od Raja s vremenom opasavajući granice cjelokupnog prostora i potpuno inkapsulirajući prostorne rezervoare i cijelu horizontalnu ekstenziju prožetog prostora.

Prostor nije bilo podapsolutno unutarnje stanje, prisutnost Bezuvjetnog Apsoluta ili djelovanje Ultimnog. Ono je podarenje Raja i obično se smatra da prostor velikog svemira kao i prostor spoljašnjih predjela zapravo prožima prastara prostorna potencija Bezuvjetnog Apsoluta. Od bližeg prilaza do perifernog Raja, ovaj prožeti prostor podilazi horizontalno širenje kroz četvrtu prostornu razinu i izvan periferije glavnog svemira, ali ne znamo koliko daleko od ovih područja.

Ako zamislite konačnu ali neograničeno veliku ravan u obliku slova "V" okomitu na gornju i donju površinu Raja, gotovo dodirujući periferni Raj i ako zatim zamislite eliptičku rotaciju ove ravni oko Raja, ova rotacija približno daje konturu zapremine prožetog prostora.

Horizontalni prostor ima gornju i donju granicu u odnosu na bilo koju kozmičku lokaciju. Ako se čovjek dovoljno pravougaono udalji bilo ispod ili iznad orvontonske ravni,

Orvonton, either up or down, eventually the upper or lower limit of pervaded space would be encountered. Within the known dimensions of the master universe these limits draw farther and farther apart at greater and greater distances from Paradise; space thickens, and it thickens somewhat faster than does the plane of creation, the universes.

The relatively quiet zone between the space levels, such as the one separating the seven superuniverses from the first outer space level, are enormous elliptical regions of quiescent space activities. These zones separate the vast galaxies which race around Paradise in orderly procession. You may visualize the first outer space level, where untold universes are now in process of formation, as a vast procession of galaxies swinging around Paradise, bounded above and below by the midspace zones of quiescence and bounded on the inner and outer margins by relatively quiet space zones.

A space level thus functions as an elliptical region of motion surrounded on all sides by relative motionlessness. Such relationships of motion and quiescence constitute a curved space path of lessened resistance to motion which is universally followed by cosmic force and emergent energy as they circle forever around the Isle of Paradise.

This alternate zoning of the master universe, in association with the alternate clockwise and counterclockwise flow of the galaxies, is a factor in the stabilization of physical gravity designed to prevent the accentuation of gravity pressure to the point of disruptive and dispersive activities. Such an arrangement exerts antigravity influence and acts as a brake upon otherwise dangerous velocities.

8. PARADISE GRAVITY

The inescapable pull of gravity effectively grips all the worlds of all the universes of all space. Gravity is the all-powerful grasp of the physical presence of Paradise. Gravity is the omnipotent strand on which are strung the gleaming stars, blazing suns, and whirling spheres which constitute the universal physical adornment of the eternal God, who is all things, fills all things, and in whom all things consist.

s vremenom susreće bilo nižu ili višu granicu prožetog prostora. U okviru poznatih dimenzija glavnog svemira ove granice putuju sve dalje i dalje jedna od druge da sve većim daljinama od Raja; prostor postaje sve gušći i to gušći nešto brže od stvaralačke ravni -- svemira.

Prilično mirne zone između prostornih razina poput zone koja odvaja sedam nadsvemira od prve spoljašnje prostorne razine, imaju golema eliptička područja mirnih prostornih aktivnosti. Ove zone odvajaju prostrane galaksije koje organizirano rotiraju oko Raja. Prvu spoljašnju razinu prostora, gdje nebrojeni svemiri trenutačno prolaze procesom formacije, možete predočiti kao veliki slijed galaksija koje putuju oko Raja koji je odozgo i odozdo opasan međuprostornim zonama mirovanja, a na unutarnjoj i spoljašnjoj strani relativno mirnim prostornim zonama.

Relativna nepokretnost okružuje sa svih strana prostornu razinu koja djeluje kao eliptičko područje kretanja. Takvi odnosi kretanja i mirovanja tvore zakrivljenu stazu prostora koja pruža smanjen otpor kretanju i za kojom pri ovoj vječnoj rotaciji oko Rajskog Otoka posvuda slijede kozmička sila i javljajuća energija.

Ove naizmjenične zone glavnog svemira zajedno s naizmjeničnim kretanjem galaksija u skladu i protivno smjeru kazaljke sata, predstavljaju činitelj stabilizacije fizičke gravitacije koji treba spriječiti akcentuaciju gravitacijskog pritiska do točke razdornog i rasipnog djelovanja. Ovakav aranžman ispoljava gravitacijski utjecaj i djeluje kao kočnica inače opasnih brzina.

8. RAJSKA GRAVITACIJA

Neizbježno djelovanje gravitacije privlači sve svjetove svih svemira cijelog prostora. Gravitacija predstavlja svemoguće privlačno djelovanje fizičke prisutnosti Raja. Gravitacija je svemoguća nit na kojoj se nižu sjajve zvijezde, užarena sunca i rotirajući planeti, univerzalni fizički ukrasi vječnog Boga koji predstavlja sve stvari, koji ispunja sve stvari u kojem sve stvari postoje.

The center and focal point of absolute material gravity is the Isle of Paradise, complemented by the dark gravity bodies encircling Havona and equilibrated by the upper and nether space reservoirs. All known emanations of nether Paradise invariably and unerringly respond to the central gravity pull operating upon the endless circuits of the elliptical space levels of the master universe. Every known form of cosmic reality has the bend of the ages, the trend of the circle, the swing of the great ellipse.

Space is nonresponsive to gravity, but it acts as an equilibrant on gravity. Without the space cushion, explosive action would jerk surrounding space bodies. Pervaded space also exerts an antigravity influence upon physical or linear gravity; space can actually neutralize such gravity action even though it cannot delay it. Absolute gravity is Paradise gravity. Local or linear gravity pertains to the electrical stage of energy or matter; it operates within the central, super-, and outer universes, wherever suitable materialization has taken place.

The numerous forms of cosmic force, physical energy, universe power, and various materializations disclose three general, though not perfectly clear-cut, stages of response to Paradise gravity:

1. Pregravity Stages (Force). This is the first step in the individuation of space potency into the pre-energy forms of cosmic force. This state is analogous to the concept of the primordial force-charge of space, sometimes called pure energy or segregata.

2. Gravity Stages (Energy). This modification of the force-charge of space is produced by the action of the Paradise force organizers. It signals the appearance of energy systems responsive to the pull of Paradise gravity. This emergent energy is originally neutral but consequent upon further metamorphosis will exhibit the so-called negative and positive qualities. We designate these stages ultimatata.

3. Postgravity Stages (Universe Power). In this stage, energy-matter discloses response to the control of linear gravity. In the central universe these physical systems are threefold organizations known as triata. They are the superpower mother systems of the creations of time and space. The physical systems of the superuniverses are mobilized by the Universe Power Directors and their associates. These material organizations are

Centar i fokus apsolutne materijalne gravitacije počiva u Rajskom Otoku koji upotpunjuju tamna tijela u okruženju Havone i koji uravnotežuju gornji i donji rezervoari prostora. Sva poznata zračenja nižeg Raja neminovno i nepogrešivo reagiraju na centralno privlačno djelovanje vječnih krugova eliptičkih prostornih razina glavnog svemira. Svaki poznati oblik kozmičke stvarnosti nosi obilježje zakrivljenja, tendenciju kruga i rotaciju velike elipse.

Prostor ne reagira na gravitaciju, već djeluje kao njezin uravnotežitelj. Bez prostornog jastuka, obližnja prostorna tijela postaju zahvaćena eksplozivnim djelovanjem. Prožeti prostor također ispoljava protugravitacijsku silu na fizičku i linearnu gravitaciju; prostor uistinu može neutralizirati takvo djelovanje gravitacije premda ga ne može osujetiti. Rajska gravitacija je apsolutna. Lokalna ili linearna gravitacija se odnosi na električni stadij energije ili materije; ona djeluje u okvirima centralnog svemira, nadsvemira i spoljašnjih svemira, gdje god nastupa odgovorajuća materijalizacija.

Višebrojni oblici kozmičke sile, fizičke energije, svemirske moći i različitih oblika materijalizacije obznanjuju tri opća premda savršeno jasno ograničena stadija reagiranja na Rajsku gravitaciju:

1. Predgravitacijski stadiji (sila). Ovo je prvi korak u procesu individualiziranja prostorne potencije u predenergetske oblike kozmičke sile. Ovaj stadij odgovara konceptu prvobitnog prostornog naboja sile koji nekom prilikom nosi naziv čista energija ili segregata.

2. Gravitacijski stadiji (energija). Ovo je modifikacija prostornog naboja energije koja nastaje djelovanjem rajskih organizatora sile. Ona signalizira pojavu energetskih sustava koji reagiraju na privlačno djelovanje rajske gravitacije. Ova javljajuća energija ima izvorno neutralno djelovanje, ali usljed daljeg preobražaja ispoljava takozvane negativne i pozitivne osobine. Ovaj stadij nazivamo ultimatom.

3. Prostorni stadiji (kozmička sila). U ovom stadiju, energija-materija ispoljava reakciju na kontrolu linearne gravitacije. U centralnom svemiru ovi fizički sustavi djeluju kao trostruke organizacije poznate kao triata. Ovo su nadmoćni materijalni sustavi tvorevina vremena i prostora. Sa svojim suradnicima, Kozmički Upravitelji Moći mobiliziraju fizičke sustave nadsvemira. Ove materijalne organizacije imaju dvojno

dual in constitution and are known as gravita. The dark gravity bodies encircling Havona are neither triata nor gravita, and their drawing power discloses both forms of physical gravity, linear and absolute.

Space potency is not subject to the interactions of any form of gravitation. This primal endowment of Paradise is not an actual level of reality, but it is ancestral to all relative functional nonspirit realities -- all manifestations of force-energy and the organization of power and matter. Space potency is a term difficult to define. It does not mean that which is ancestral to space; its meaning should convey the idea of the potencies and potentials existent within space. It may be roughly conceived to include all those absolute influences and potentials which emanate from Paradise and constitute the space presence of the Unqualified Absolute.

Paradise is the absolute source and the eternal focal point of all energy-matter in the universe of universes. The Unqualified Absolute is the revealer, regulator, and repository of that which has Paradise as its source and origin. The universal presence of the Unqualified Absolute seems to be equivalent to the concept of a potential infinity of gravity extension, an elastic tension of Paradise presence. This concept aids us in grasping the fact that everything is drawn inward towards Paradise. The illustration is crude but nonetheless helpful. It also explains why gravity always acts preferentially in the plane perpendicular to the mass, a phenomenon indicative of the differential dimensions of Paradise and the surrounding creations.

9. THE UNIQUENESS OF PARADISE

Paradise is unique in that it is the realm of primal origin and the final goal of destiny for all spirit personalities. Although it is true that not all of the lower spirit beings of the local universes are immediately destined to Paradise, Paradise still remains the goal of desire for all supermaterial personalities.

Paradise is the geographic center of infinity; it is not a part of universal creation, not even a real part of the eternal Havona universe. We commonly refer to the central Isle as belonging to the divine universe, but it really does not. Paradise is an eternal and exclusive existence.

ustrojstvo i nose naziv gravita. Tamna gravitacijska tijela koja okružuju Havonu nisu bilo triata ili gravita i njihova privlačna moć obznaniuje oba oblika fizičke gravitacije, linearni i apsolutni.

Prostorna potencija ne podliježe međudjelovanjima bilo kojeg oblika gravitacije. Ovo primarno obilježje Raja nije aktualna razina stvarnosti, već prije pojava koja prethodi svim relativnim djelovanjima neduhovnih stvarnosti -- svim ispoljenjima energetske sile i organizacije moći i materije. Prostornu potenciju nije lako definirati. Ova nije to što je prethodilo pojavi prostora; njeno značenje treba prenijeti ideju da potencije i potencijali postoje u okviru prostora. Grubo možete zamisliti da se radi o pojavi koja obuhvaća sve apsolutne utjecaje i potencijale koji izviru iz Raja i koji tvore prostornu prisutnost Bezuvjetnog Apsoluta.

Raj je apsolutni izvor i vječni fokus cjelokupne energetske materije u svemiru nad svemirima. Bezuvjetni Apsolut je obznaniatelj, kontroler i spremište svega što izvire i počinje iz Raja. Kozmička prisutnost Bezuvjetnog Apsoluta je naočigled jednaka konceptu potencijalne beskonačnosti gravitacijskog gravitacijskog domašaja, elastičnog napona prisutnosti Raja. Zahvaljujući ovom konceptu, lakše je shvatiti činjenicu da sve stvari podliježu privlačnom rajskom djelovanju usmjerenom prema Raju. Ova ilustracija djeluje grubo, ali svejedno može biti od pomoći. Ova također objašnjava zaštko gravitacija djeluje preferencijalno u ravni okomitoj na masu, što upućuje na razliku u dimenzijama između Raja i okolnih oblasti.

9. JEDINSTVENOST RAJA

Raj je jedinstven po tome što predstavlja domenu prvotnog izvora i krajnjeg cilja sudbine svih ličnosti duha. Premda je istina da sva niža bića duha koja žive u lokalnim svemirima ne idu direktno prema Raju, Raj svjedeno predstavlja najpoželjniji cilj postignuća svih nadmaterijalnih ličnosti.

Raj je zemljopisni centar vječnosti; on nije dio kozmičke tvorevine, čak ni stvarni dio vječnog svemira Havone. Mi obično kažemo da centralni Otok pripada vječnom svemiru, ali to nije točno. Raj ima vječnu i isključivu egzistenciju.

In the eternity of the past, when the Universal Father gave infinite personality expression of his spirit self in the being of the Eternal Son, simultaneously he revealed the infinity potential of his nonpersonal self as Paradise. Nonpersonal and nonspiritual Paradise appears to have been the inevitable repercussion to the Father's will and act which eternalized the Original Son. Thus did the Father project reality in two actual phases -- the personal and the nonpersonal, the spiritual and the nonspiritual. The tension between them, in the face of will to action by the Father and the Son, gave existence to the Conjoint Actor and the central universe of material worlds and spiritual beings.

When reality is differentiated into the personal and the nonpersonal (Eternal Son and Paradise), it is hardly proper to call that which is nonpersonal "Deity" unless somehow qualified. The energy and material repercussions of the acts of Deity could hardly be called Deity. Deity may cause much that is not Deity, and Paradise is not Deity; neither is it conscious as mortal man could ever possibly understand such a term.

Paradise is not ancestral to any being or living entity; it is not a creator. Personality and mind-spirit relationships are transmissible, but pattern is not. Patterns are never reflections; they are duplications -- reproductions. Paradise is the absolute of patterns; Havona is an exhibit of these potentials in actuality.

God's residence is central and eternal, glorious and ideal. His home is the beauteous pattern for all universe headquarters worlds; and the central universe of his immediate indwelling is the pattern for all universes in their ideals, organization, and ultimate destiny.

Paradise is the universal headquarters of all personality activities and the source-center of all force-space and energy manifestations. Everything which has been, now is, or is yet to be, has come, now comes, or will come forth from this central abiding place of the eternal Gods. Paradise is the center of all creation, the source of all energies, and the place of primal origin of all personalities.

After all, to mortals the most important thing about eternal Paradise is the fact that this perfect abode of the Universal Father is the real and far-distant destiny of the immortal souls of the mortal and material sons of God, the ascending creatures of the

Kad je Otac Svih u vječnoj prošlosti podario beskonačni izražaj ličnosti svoga duha u biću Vječnog Sina, istovremeno je obznanio beskonačni potencijal svog neosobnog bića u vidu Raja. Neosobni i neduhovni Raj naočigled predstavlja neminovnu posljedicu Očeve volje i djela koja su vodila stvaranju Vječnog Sina. Otac je na ovaj način projicirao stvarnost u dvije aktualne faze -- kao osobnu i kao neosobnu, duhovnu i neduhovnu. Napon koji je stvoren između ovih faza, uoči slobodne volje Oca i Sina koja donosi odluku u cilju djelovanja, rezultira egzistencijom Združenog Činitelja i centralnog svemira materijalnih svjetova i duhovnih bića.

Prilikom podjele stvarnosti na osobnu i neosobnu (Vječnog Sina i Raj), teško da je moguće nazvati ono što je neosobno "Božanstvom" izuzev pri pažljivom opsui značenja ove ideje. Energetske i materijalne posljedice djelovanja Božanstva teško mogu biti nazvane Božanstvom. Božanstvo može prouzrokovati veliki dio pojava koje nisu Božanstvo, a Raj je jedna takva pojava; i Raj nije svjestan onako kako bi smrtni čovjek mogao protumačiti ideju svjesnosti.

Raj nije izvor i porijeklo ni jednog bića i ni jedne žive jedinke; on nije stvoritelj. Dok ličnost i odnosi uma-duha podliježu transmitiranju, ovo nije slučaj s uzorkom. Uzorci ne mogu biti odražaji; uzorci su uvijek duplikati -- reprodukcije. Raj je apsolut svih uzoraka; Havona je ispoljenje ovih potencijala aktualnosti.

Bog ima centralno, vječno, predivno i idealno prebivalište. Njegov dom predstavlja predivni uzorak svih kozmičkih svjetskih centara; i centralni svemir gdje Boga živi predstavlja uzorak ideala, organizacije i ultimne sudbine svih svemira.

Raj je univerzalni kozmički centar svih aktivnosti ličnosti i izvor i centar svih ispoljenja prostorne sile i energije. Sve što je bilo, što jeste i što će biti, vuče prošlo, sadašnje i buduće porijeklo iz ovog centralnog prebivališta vječnih Bogova. Raj je centar cjelokupne tvorevine, izvor svih energija, prvotno mjesto porijekla svih ličnosti.

Naposljetku, s točke gledišta smrtnih bića, najbitnija stvar u vezi Raja počiva u činjenici da ovo savršeno mjesto Oca Svih predstavlja stvarnu i udaljenu sudbinu besmrtnih duša smrtnih i materijalnih sinova Boga, uzlaznih stvorenja evolutivnih svjetova

evolutionary worlds of time and space. Every God-knowing mortal who has espoused the career of doing the Father's will has already embarked upon the long, long Paradise trail of divinity pursuit and perfection attainment. And when such an animal-origin being does stand, as countless numbers now do, before the Gods on Paradise, having ascended from the lowly spheres of space, such an achievement represents the reality of a spiritual transformation bordering on the limits of supremacy.

[Presented by a Perfector of Wisdom commissioned thus to function by the Ancients of Days on Uversa.]

vjremena i prostora. Svaki smrtnik koji poznaje Boga i koji prihvaća zadatak izvršenja Očeve volje već ide dugom, dugom stazom koja vodi prema Raju, stazom božanskih težnji i postignuća savršenstva. I kad ovo biće životinjskog porijekla bude stalo, kao što nebrojena bića sada stoje pred Bogovima na Raju nakon što se uspelo iz niskih svjetova prostora, takvo postignuće predstavlja stvarnost duhovne preobrazbe koja graniči na vrhovnosti.

[Predstavio Usavršitelj Mudrosti koji je primio dužnost djelovanja u ovoj ulozi od Starih Dana Uverse.]